

Con respecto a la dosificación del pienso hay que añadir que, con vacas de buena producción, puede seguirse el sistema de altos rendimientos.

Consiste en suministrar el pienso no sólo por la producción que se obtiene, sino que se suministra por la producción que pueda hacer, según la capacidad productiva del animal. Para ello a la dosificación normal por producción, se añade de 1 Kg. a 1'5 Kgs. de pienso de más, los primeros 3-4 meses de lactación, para ver si el animal responde a esta cantidad de pienso suplementario.

La experiencia del ganadero en estos casos es factor fundamental, para ver si el animal responde a esta dosificación forzada del pienso. Si la vaca no responde a este suministro forzado de concentrados, se pasará a la dosificación normal según producción, para evitar posibles problemas de «Cops de Sang».

Hay que tener presente además que las vacas en crecimiento (primeras crías) necesitan de 1 Kg. a 1'5 Kgs. de pienso para desarrollarse.

Al final de la gestación (dos últimos meses) requieren además 2 Kgs. de pienso, por el ternero que va a nacer y para acumular reservas para la próxima lactación.

Jaime Reig Nuri
Jefe de la Agencia Comarcal de Extensión Agraria de Granollers

Distribuidor local:

ANTONIO GUBERN

Casa Maranges

El Rieral

Santa Eulalia de Ronsana

super's

Distribuidor comarcial:

FRANCISCO MARGARIT

Plaza Maluquer, 18

GRANOLLERS

Tancant amb el fanal vermell

El partit de futbol

Espanya - Rússia

Feia una setmana que tant si escoltaves la ràdio com si miraves la televisió es comentava el gran esdeveniment. Entrevistes a tots els jugadors, que explicaven la seva vida i mirades. El seleccionador nacional que no parava de canviar noms; es veu que el treball dels jugadors era tan feixuc que el que no tenia una petita dolència tenia un carn-esqueixat, però no acabava d'estar en forma. A fi de posar-los a tos es feien fregues per un cantó i s'ofereien primes i més primes per l'altre, si es guanyava el partit.

Al final va decidir-se quins serien «los batailladores». Va repetir-se tant el seu nom que els nens de l'escola els recitaven de memòria, tant al pati com a la classe.

Va arribar l'hora tan esperada, del trascendental partit. Uns xuta que xutaràs, i els altres atura't que no passaràs.

El resultat tots el sabem.

Ens dol pels pobres jugadors espanyols, doncs, com la majoria dels «treballadors», pensem que no els deu arribar el sou base, i les seves pobres famílies sense les «primes» deuen tenir feina a anar tirant. En fi, paciència, i fins el pròxim esdeveniment esportiu.

El combat de boxa

Carrasco - Mando Ramos

De cara a aquest combat es varen dir frases ben boniques. Uns periodistes deien que

«estaba en juego el honor de España» (llàstima que depengués d'uns cops de puny), altres que Carrasco encarnava «la fuerza y aguante de los latinos», etc., etc.

No sabem si se'n va parlar més o menys que del partit més amunt comentat; suposem que si fa o no fa.

Pugen al ring, crits i aplaudiments, es fa tot el ceremonial acostumat, diuen el que pesa més grams (es veu que això dels grams és molt important) i comencen les pinya.

L'americà riu i «nuestro Pedro» comença a anar de bòlit.

No comentem les caigudes perquè quan hom es pensa que cauen de veritat diuen que ha sigut una «ventada de vent».

El locutor comença a «daurar la píndola» veient que les coses van maldades, i preveint el resultat diu que «lucha con entusiasmo», que «pone la carne en el asador», que «se defiende con bravura», etc., etc. Tots veiem que la cosa malament, però de sobte passen coses estranyes.

L'àrbitre, amb la seva imparcialitat característica, dóna el combat per acabat. Es veu que al ser negre ho veia de diferent color.

El més content és Carrasco, almenys ha patrat de rebre, i a més a més li diuen que és el millor. No sabem si s'ho acaba de creure, però «brinda su victoria a toda la nación». I tots anem a dormir pensant que a Sant Boi hi ha moltes places desocupades.

Creiem que les paraules més adients per acabar aquest comentari són les del propi president de la Federació Espanyola de Boxa, quan acabat el combat va dir: «Ya es hora que alguna vez se haga justicia». Entenen la justícia d'aquesta manera no ens estranya que passin certes coses.

JOSEP VALLS